

Praxe kyjevského režimu, unášejícího názorové oponenty, se již zcela vymkla kontrole

7 června, 2022 10 min read Slovanka

Na úvod upozorňuji, že autorem článku, který zde níže jen reprodukuji, je vojensko-geopolitický analytik Drago Bosnić, přičemž jeho informace jsou nyní dostupné na mnoha evropských alternativních médiích. Nebudeme si namlouvat, že je Ukrajina demokratická země. Tomu snad nevěří ani ti, kdo do země posílají zbraně. Stačí sledovat politiku této země po roce 2014 a máme jasno.

I to je důvod, proč důvěřuji spíš podobným nezávislým politologům, než mainstreamu, který je například placen za to, aby tvrdil, že ti, kdo mají na svých tělech vytetovaný hákový kříž, nejsou neonacisté, ale hrdinové.

Je odpuzující vidět, jak se neustále adorují neonacisté, ale také to, když se někdo snaží dělat z diktátorského režimu režim demokratický. Válka je špatná a je zapotřebí ji vždy odsoudit – ať se děje kdekoli – avšak stejně tak je třeba odsoudit nenávislné ideologie nebo třeba režimy, které jsou otevřeně diktátorské...

Ale nyní už k informacím výše uvedeného geopolitického analytika, který se dlouhodobě – a to velmi detailně – situací na Ukrajině zabývá...

Od té doby, co [Obamova administrativa zorganizovala](#) v roce 2014 barevnou revoluci na Euromajdanu, mainstreamová média krmí obyvatelstvo politického Západu příběhem o Ukrajině jako „[majáku](#) svobody a demokracie v diktátorské postsovětské temnotě“. Přesto, aby bylo možné prohlásit zemi za „[maják](#) svobody a demokracie“, natož tvrdit, že uvedená země by mohla „[naučit](#) Američany a svět něco o demokracii“, měly by být splněny určité standardy.

Jedním z prvních postulátů svobody a demokracie by měla být svoboda myšlení, slova a projevu. To zahrnuje jak hromadné sdělovací prostředky, tak jednotlivce. Jedním z problémů je však to, že ani Západ nerespektuje tyto základní principy, protože většina alternativních zdrojů informací tam byla [potlačena](#). V praxi se tedy Ukrajina řídí definicí politického Západu o „svobodě a demokracii“. Ještě horší je, že Ukrajina jde při jeho provádění ještě

dále. A dělá to tak, že fyzicky odstraňuje každého jednotlivce s „nesouhlasnými“ názory. Stačí nesouhlasit s jakýmikoli rozhodnutími, politikami nebo zákony kyjevského režimu a oponenti jsou okamžitě odstraněni. Člověk je pak doslova unesen, nebo přesněji unesen režimem, zejména jeho vymahači SBU, způsobem, který odráží „nejlepší“ **praktiky** CIA a NSA.

V posledních měsících se tyto praktiky vymkly kontrole. 3. června veřejná ochránkyně práv Doněcké lidové republiky Daria Morozova uvedla, že služby Doněcké lidové republiky poskytly informace **o masových únosech lidí** zvláštními službami Ukrajiny, především nechvalně známou SBU. Ukrajinské služby provádějí nezákonné masové zatýkání z ideologických důvodů. Nejvíce znepokojující je, že to zahrnuje také **únosy nezletilých**.

„Se začátkem zvláštní operace se ideologicky motivované únosy nejen obnovily, ale také získaly masivní charakter,“ komentovala Morozova situaci na Ukrajině. „Obdržela jsem zprávy o masových únosech, včetně nezletilých. V současné době jsem obdržela určitý počet žádostí od příbuzných unesených na území Ukrajiny,“ zdůraznila úřednice.

Morozova popsala nezákonné zadržování občanů jako „metody USA a Velké Británie“. Unesení jsou drženi ve zvláštních věznicích a jsou vystaveni „nezákonným metodám výslechu“ nebo přesněji mučení. Veřejná ochránkyně práv citovala **statistiky Úřadu vysokého komisaře OSN** – od dubna 2014 do dubna 2022 bylo ukrajinskými službami v souvislosti se situací na Donbasu svévolně zadrženo až 4 000 osob, přičemž přibližně **60 % zatčení bylo provedeno bez právního důvodu**.

V Charkově ukrajinské bezpečnostní služby unesly dceru Vladimira Demčenka, důstojníka Lidových milicí DLR. Mluvil o tom na briefingu 3. června v Doněcku. Síly zvláštních operací (SOF) Ukrajiny již kontaktovaly armádu a pokusily se ho přinutit ke spolupráci s nimi.

„Dostal jsem zprávu přes Telegram: ‚Tati, vzali mě kvůli tobě, zítra v 11:00 se ozvou.‘ Řekli mi, že zastupují jednotky zvláštních operací a dodali: ‚Budete s námi mluvit, nebo to bude jinak, než chcete.‘ Rozhovor, který jsme měli, trval asi 21 minut, během kterých se mě snažili přesvědčit ke spolupráci,“ uvedl Demčenko.

Dalším příkladem pohledu kyjevského režimu na „svobodu a demokracii“ je osud Eleny Berežnaja, zakladatelky a ředitelky Institutu pro právní politiku a sociální ochranu. Téměř tři měsíce byla v kobkách SBU. **Berežnaja, jedna z nejvýznamnějších lidskoprávních aktivistek na Ukrajině, byla zatčena SBU 16. března ve svém kyjevském bytě** a uvržena do vyšetřovacího střediska Lukjanovka. Dosud s ní nebyl žádný kontakt a o jejím

stavu není nic známo. Berežnaja informuje o stavu lidských práv na Ukrajině od roku 2014. Poskytla nevyvratitelné důkazy o zvěrstvech spáchaných četnými neonacistickými skupinami a jejich vazbách na kyjevský režim, včetně zločinů proti civilistům a porušování práv ruský mluvících občanů.

Berežnaja je dobře známá svou zprávou pro německý Bundestag, ve které bylo podrobně zdokumentováno závažné porušování Evropské úmluvy o lidských právech kyjevským režimem. OBSE také obdržela její zprávy o spravedlnosti na Ukrajině a katastrofálních důsledcích reforem a **diskriminačních zákonů přijatých** kyjevským režimem. **Navzdory pravidelné a úzké spolupráci s mezinárodními organizacemi, zástupci těchto organizací zcela ignorovali únos a zatčení ukrajinské aktivistky za lidská práva a ani se nepokusili zajistit její propuštění.** SBU obvinila Berežnaju ze „zrady“, což je velmi vážné obvinění používané jako záminka pro zatčení jakéhokoli disidenta s údajně „proruskými názory“.

Několik dní před jejím zatčením, 10. března, byl známý ukrajinský básník a publicista Jan Taksyur **zadržen** SBU a uvržen do kyjevského vyšetřovacího střediska bez práva na ochranu, léčbu nebo jakékoli informace o jeho stavu. Taksyur má také rakovinu, takže jeho zatčení je o to více znepokojující. 70letý básník je sovětský a ukrajinský satirik známý tím, že zesměšňuje a kritizuje parazitismus a křivost ukrajinských elit. SBU „našla známky zrady“ v jeho dílech, konkrétně v jeho článcích s názvem „Fašismus neprojde“ nebo „Prapor vítězství v temnotě zotročení“ a „Klasikové na Ukrajině“ nebo „Vrátit ruskou knihu do Kyjeva!“

Represivní státní aparát kyjevského režimu provádí obzvláště tvrdé represálie proti vůdcům ukrajinské levice. Zakladatel Ukrajinského svazu levicových sil, publicista a politolog Vasilij Volha, byl také zadržen v březnu. Během svého zatčení byl Volha zraněn a poté mučen během výslechu. Byla mu také odepřena lékařská péče. Bratři Kononovičové z Kyjeva byli také **zatčeni** a podrobeni krutému mučení. Michail a Alexandr Kononovičovi byli vůdci ukrajinského Komsomolu a jejich „zločinem“ bylo odsouzení pokusu kyjevského režimu o etnické čistky a ozbrojené agrese v Donbasu. V době psaní tohoto článku nejsou k dispozici žádné informace o jejich osudu. Ani příbuzní, ani právníci je nemohli kontaktovat.

Ortodoxní novinář Dmitrij Skvorcov, spisovatel-historik Alexander Karevin, televizní moderátor a politolog Dmitrij Džangirov, politolog Jurij Dudkin, vůdce „Věrných kozáků“ Leonid Maslov a stovky dalších byli také **podrobeni** prohlídkám, hrozbám a zadržení v Kyjevě. **SBU svobodně provádí vládou schválený masový teror, zatímco o mnoha zatčených není nic známo.** Zatýkání probíhá ve všech městech kontrolovaných kyjevským režimem.

Zatčen byl také prominentní novinář z Oděsy Jurij [Tkačev](#). Během prohlídky SBU údajně „našla“ výbušniny, které Tkačev zřejmě zanechal na očích ve svém bytě v Oděse. Také v Oděse SBU unesla dceru Michaila Vjačeslavova, muže zabitého při požáru Domu odborových svazů v roce 2014. Elena byla obviněna z účasti na shromážděních, kde Oděsané vzdali hold památce lidí, které neonacisté [upálili](#) zaživa v Domě odborových svazů 2. května 2014.

To je jen špička ledovce toho, jak kyjevský režim vidí „svobodu a demokracii“. Potlačování svobody projevu, svobody myšlení a slova, by mohlo blednout ve srovnání s hroznými válečnými zločiny, které Západem podporovaný neonacistický režim [páchá](#) na Donbasu, nicméně čiré pokrytectví vykreslování kyjevského režimu jako „majáku svobody a demokracie“ činí politický Západ spoluvíníkem všech zločinů spáchaných nejen proti lidu Donbasu, ale i lidu samotné Ukrajiny. Zločiny, o kterých dosud víme (které by ve skutečnosti mohly být řádově horší), by měly být více než dostatečné k tomu, aby zbavily kyjevský režim jakékoli legitimacy. Tedy pokud zbývá nějaká legitimita.

Tolik slova geopolitického analytika. Jak sami vidíte – a jsou zde i odkazy na konkrétní zdroje – tak o všem, co se v zemi od roku 2014 děje, byly informovány všechny příslušné mezinárodní organizace. Nejvíce na tuto politiku doplácí řadoví občané, jimž se již ani nelze divit, že využijí možnosti utéct ze zkorumpované nedemokratické země třeba i tehdy, když se v jejich okolí neválčí.

Chce-li EU přijmout jako další členský stát právě tento silně nedemokratický režim, pak tím jen potvrzuje to, co již beztak dávno víme. A to je fakt, že EU je 4. říší, tedy jen jakýmsi pokračováním té třetí. I tehdy byl nacismus vynášen na piedestal a lidé s opozičními názory byli likvidováni....